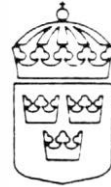

Motion till riksdagen

1989/90:A810

av Gunilla André (c)

Kvinnolönerna inom den statliga sektorn

Mot.
1989/90
A810–815

Vid varje anställningsförfarande till offentliga tjänster togs tidigare hänsyn både till skicklighet och förtjänst. Lämplighet för arbetsuppgifterna och tidigare tjänsteår vägdes samman.

Inriktningen av den statliga anställningspolitiken är numera att skicklighetskriteriet skall väga tyngst. Senaste exemplet är förslaget att alla ordinarie domare skall tillsättas efter en skicklighetsbedömning.

Vidare skall de statliga löneplanerna ersättas med marknadsanpassat, individuellt lönesystem. Därigenom skall det bli lättare att konkurrera med den privata sektorn om duktiga medarbetare.

Givetvis är det viktigt att den offentliga sektorn har möjlighet rekrytera människor med de bästa förutsättningarna att göra ett bra arbete. Dock finns det anledning att följa utvecklingen mycket noggrant och vara medveten om risken för kvinnodiskriminering.

Bedömningen av skicklighet görs mestadels efter referenser från tidigare arbetsgivare eller andra som känner den sökande väl. En kvinna som driver en egen uppfattning, i stället för att smälta in i det förhärskande manliga mönstret, får inte sällan ord om sig att vara besvärlig att samarbeta med. Hos en manlig sökande hade omdömet kanske varit "principfast".

Vi vet att flera egenskaper som hos män anses positiva bedöms negativa för en kvinna. Det ligger i farans riktning att män, som skall avgöra kvinnors lämplighet för en tjänst, gör det utifrån traditionellt manliga omdömen.

Lika subjektiva värderingar kan självfallet vara vägledande då individuella, marknadsmässiga löner skall tillämpas. Unga män, som enligt många uppfattning inte bör ta sitt barnomsorgsansvar, är mer eftertraktade än unga kvinnor på arbetsmarknaden. Chefen avgör hur många tusenlappar extra i månaden det är värt att locka till sig eller hålla kvar en medarbetare.

Risken finns att redan anställda kvinnor som ofta är mer lokalt bundna och känner solidaritet mot arbetsplatsen, blir förlorarna i lönematchen. De nyanställda blir då vinnarna.

Sista hälften av åttiotalet ökade löneskillnaderna mellan kvinnor och män. Det visar flera forskningsresultat. Under nittiotalet kan denna trend fortsätta och förstärkas genom såväl anställningsförfarandet som den marknadsmässiga och individuella lönesättningen inom den offentliga sektorn. För att

i någon mån förhindra att så sker bör utvecklingen av kvinnolönerna inom den statliga sektorn följas noga och analyseras. Utfallet bör på lämpligt sätt redovisas för riksdagen.

Mot. 1989/90
A810

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs
att riksdagen hos regeringen begär redogörelse och analys av kvinnolönernas utveckling inom den statliga sektorn.

Stockholm den 23 januari 1990

Gunilla André (c)